

[Holstein.]

mig, at det har Interesse at kaste Blikket paa den Virksomhed, som skal udøves af den ekstraordinære Domstol, der nu skal ned-sættes. Om denne Voldgiftsret hedder det i § 6, at for saa vidt dens Kendelse ikke efterkommes af en af Parterne, vil dette være at behandle, som Brud paa Overenskomstforholdet og saaledes kunne indankes for Den faste Voldgiftsret til Paakendelse og eventuel Ikendelse af Bod og Erstatning. Det vil med andre Ord sige, set paa den foreliggende Baggrund, som den er angivet i Folketingsudvalgets Betænkning, at den Voldgiftskendelse, som skal afsiges i Lønspørgsmaalet mellem Slagterierne og Slagteriarbejderne, afsiges under Tryk af den Fare, hvori Landbrugseksportinteresser befinder sig, saaledes at Lønspørgsmaalet vanskeligt kan afgøres alene under Hensyn til den lønningsmæssigt set mest retfærdige Bedømmelse af Lønkravene fra begge Sider, fordi Voldgiftsmændene vil og maa fælde deres Kendelse saaledes, at de har overvejende Sandsynlighed for, at Slagteriarbejderne finder Kendelsen lønmæssigt saa tilfredsstillende, at de behager at gaa i Arbejde igen, og saaledes at der er nogenlunde Vished for, at Slagteriarbejderne ikke, som Sømændene har gjort med de lovlige Overenskomster, bryder Voldgiftskendelsen. Ellers, hvis Kendelsen ikke faar et saadant Indhold, vil vigtige, livsvigtige Samfundsinteresser, Handelsinteresser udsættes for, at Arbejderne ulovligt tilsidesætter Kendelsen ved Strejke, ligesom Søfrybøderne og Sømændene ulovligt tilsidesatte gældende Overenskomster ved deres Strejke.

En saadan Kendelse i en Lønstrid med Landbrugseksportens Fareskrig, S. O. S. Signal, i Øret har altsaa al Udsigt til at blive ensidig i Favør af den Part, som truer Livsinteresserne mest virksomt og virkningsfuldt. Det er bl. a. af denne Grund berettiget at hævde, at denne Lov ikke er og ikke kan være en Løsning af Klassekampens Haardknude, men tværtimod er en Attest for denne Metodes Umulighed og Ubrugbarhed i Fremtidens Arbejdsforhold, og det saa meget mere, som det nu oplyses, at Arbejderne udtrykkeligt har erklæret sig som Modstandere af denne Lov som et uretfærdigt og uretmæssigt Indgreb i deres Frihed til med de Dispositioner, de hidtil har haft Ret til at træffe, at øve deres Indsats til Lønspørgsmaalets Afgørelse. Jeg tror, at ogsaa dette er et Vidnesbyrd om, at hverken den Frihed, misbrugt indtil Tøjlesløshed, hvortil Klassekampsmetoderne efterhaanden er udartet, lader sig opretholde,

og at heller ikke tilfældige Love, strøet ud i Ny og Næ under Tryk af en ekstraordinær Situation, om Afgørelse af Sagen ved Voldgift, er en Metode, som lader sig opretholde og fortsætte i Fremtiden. Jeg gentager, og jeg forstod, at jeg i hvert Fald ikke var helt i Uoverensstemmelse med de Grundbetragtninger, Venstres Ordfører fremsatte, at vi trænger til en Reform paa dette Omraade og en Reform, som virkelig er dybtgaaende og varig.

Af de nævnte Grunde vil vi fra vor Side, fordi vi finder det ganske utilfredsstillende og utilstrækkeligt i en Situation som den, vi staar i, baade almindeligt taget og specielt i den konkrete Situation, at gaa denne Vej, afholde os fra at stemme for Lovforslaget og overlade det helt til den højtærede Regerings og dens Partiers Ansvar at føre det igennem Rigsdagen.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte ved første Behandling. Den højtærede Statsminister fremsatte den Insinuation, at det jo var muligt, at Formanden for Søfrybødernes Forbund havde afgivet falsk Forklaring for offentlig Myndighed, at det var muligt, at hans Udtalelser om, hvordan det forholdt sig med de 30 000 Kr., som ikke var i Behold i Søfrybødernes Konkursbo, var en falsk Forklaring. Det er jo paa Grund af hans Forklaring til Søfrybødernes Defensor, Landsretssagfører Mikkelsen, at denne over for Skifteretten har erklæret — samtidig med at han meddelte, at Hr. Richard Jensen var forhindret i at være til Stede —, at han var i Stand til at give alle de Oplysninger, som Hr. Richard Jensen kunde give og vilde give, hvis han havde været til Stede, og derefter fremsatte Landsretssagfører Mikkelsen som Defensor for Søfrybøderne og som den, det var betroet i Retten at tale deres Sag og fremsætte deres Forklaringer, den Forklaring, som har staaet gengivet i Dagspressen med udførlig Gengivelse af Ordskiftet mellem Dommeren og Defensor for Søfrybødernes Forbund. Det vil altsaa sige, at hvis denne Forklaring ikke holder Stik, saa har Formanden for Søfrybødernes Forbund afgivet en falsk Forklaring for offentlig Myndighed, og en saadan Erklæring falder ind under Bestemmelserne i Straffelovens Kapitel 17: Den højtærede Statsminister har altsaa her insinueret, at det er muligt, der er aflagt en saadan Forklaring, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Statsminister, at det offentlige ikke undlader at undersøge, hvorvidt dette er Tilfældet, og i bekræftende Fald at